

България, за тебе те умираха

Васил Левски – българският апостол на свободата

Познатият и непознатият Левски – тайнствата около личността му

- Левски е нашият Христос. Апостола е Спасителят на българите от вековното тегло. Носител на просветлението, че ние не сме роби в империята на стамбулските султани. Рушител на ярема и водител към свободата. Заради него ни има днес!
- Житието на Исус е изградено от тайнства. Така е и с живота на Васил Левски. Не знаем кога точно е роден, нито къде е погребан. Търсил ли е ласка в обятията на любима. Имал ли е двойници по безкрайните друмища. Предателство или случайност е пътят на неговата Голгота.

Първа тайнства – раждението

- Родът на Васил Левски е от карловското село Кочмаларе, днес Отец Паисиево. Там живял Драгой, който имал син Видул с наследник Кръстил. Той е баща на още един Видул и Тудур.
- През 1793 г. Тудур преписва „История славянобългарска“ и в полетата добавя фамилната летопис. Отбелязва, че баща му е обесен в Цариград за заговор срещу султана. Турците убили и брат му в Пловдив, а на него кърджалии отрязали ръката.
- От този род е дядото на Левски Кунчо, който бяга от турците в с. Войнягово. Бил „багрилец“ на гайтани, занимавал се още и с търговия на вълна и добитък.

Първо тайнство – раждението

- Синът му Иван Кунчев наследил гайтанджийството на баща си и се преместил в Карлово. Жени се за Гина Караиванова , с която имат пет деца. Второто е Васил, роден през 1837 г., но датата не е известна.
- По повод освещаването на паметника на Левски през 1895 г. в София се събира фамилният съвет, за да реши загадката. Установено е, че на 4 юли бащата Иван е бил на сватба, но майката Гина я нямало, защото очаквала дете. Съветът приема, че най-вероятно бъдещият Левски се е появил два дни по-късно. Така датата 6 юли 1837 г. влиза в календара на великите българи.

Първа тайнства – раждението

Тази снимка от Неизвестен автор е лицензирана с [CC BY-SA](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

Втора тайнства – любета

Евгения Бояджиева (вляво)
е единственото либе
на Васил Левски

Втора тайнства – либета

- Има опити да изкарат Левски възрожденски Дон Жуан – докато изграждал революционната организация плетял любовни интриги. Примамвал с обещание за годеж момите и то неведнъж в бурната си биография.
- Истината е следната – първото и последно либе на Апостола е Евгения Бояджиева, родена като Ана около 1850 г. в Карлово. Тя учи в местното девическо училище и става послушница в калоферския метох „Рождество Христово“, като приема духовното име Евгения.

Втора тайства – любовта

- През 1867 г. Васил Левски е знаменосец в четата на Панайот Хитов. При едно от слизанията си от Балкана зърва девойката и нейните тъмни коси и светли очи завинаги го пленяват. Левски записва в тефтерчето си: „Сбогом, мила, кой знай дали щеш ме види вече жив. Но, драга, не щеш ме забравиш, ако падна убит...”
- Евгения преживява залавянето и гибелта на своя любим. След Априлското въстание тя помага на лейди Емили Странгфорд да организира болници за пострадалите. По време на Руско-турската война отива в Търново, където шие дрехи за бежанците. След Съединението през 1885 г. е избрана за председателка на дружество „Милосърдие“ в Карлово. В края на живота си единственото либе на Левски буквално гладува и издъхва от изтощение през трагичната за България 1913 г.

Трето тайнство – двойниците на Левски

- Теория на конспирацията твърди, че край София е обесен двойник на Левски. Това на практика не е вярно, но Апостола наистина е имал двойници, които заблуждават турската полиция, която се опитва да го залови.
- Васил Иванов от еленското село Беброво бил като близък на своя съименник. През 1870 г. той е по търговски дела във Враца. Като го виждат заптиетата, веднага го арестуват и вкарват в кауша. През Видин го изпращат в Русчук на съд. В Елена се получава запитване от властите дали познават въпросното лице. Мюдюринът декларира, че в тоя чорбаджийски край няма бунтовници и така Васил Иванов се спасява от въжето.
- След арабаконашкия обир през септември 1872 г. портретът на Левски е изложен по градове и села. Разпознават го в село Хърсово и веднага го арестуват и го откарват в София. Там обаче се оказва, че приликата е само външна – фалшивият Левски се казва турчинът Осман, който бил търговец на шаяк и терлици.

Четвърто тайнство – предателствата

- Няма доказателства, че поп Кръстьо Никифоров е предал Апостола на българската свобода. Той обаче поема греха за най-грозното издайничество в националната ни история. Името му е нашенски синоним за предател, както в общочовешки план е библейският Юда.
- В сянката на поп Кръстьо се крие черната душа на **Иван Лилов Фурнаджиев** – секретар на Тетевенския революционен комитет. Изправен пред комисията, която разследва обира в Арабаконашкия проход, Иван казва и онова, което не го питат. Протоколът от разпита разкрива усилията му да заслужи званието доносник. За Васил Левски той казва:
- *„Той е от Карлово. Променя всяка седмица името си. Със среден ръст е, светлокестеняви мустаци, червендалесто лице и когато приказва, единият му зъб се показва малко навън, повдига малко устната му, а очите му са големи и пъстри.“ След това е добавил: „Горезаписаните думи са истинни. Аз самичък ви издадох комитетските работи, за да спечеля заслугата на доносник. Възнаградете ме за това! Ето, аз издавам!“*

Четвърто тайнство – предателството

Поп Кръстьо сред дейци за църковна независимост

Пето тайнство – Русия

- Само една сила е могла да спаси Васил Левски – Русия. Великата сила обаче не прави нищо, за да го спаси от бесилото. Защото революционната организация няма благословията на империята. Найден Геров, руски вицеконсул в Пловдив като всеки дипломат е и разузнавач под прикритие. В свой доклад той пише:
- *„Всичко това е работа на бивший дякон Василий Левски, карловец, който 3 – 4 години ходи из България да проповедува, че уж има някакъв комитет, който приготвява освобождението на българите, и е излъгал мнозина да му се поведат.“*
- Когато Левски е заловен и докаран в София, Геров веднага долага на своя началник в Одрин, но Негово превъзходителство Иван Иванович отхвърля възможността да помогне, защото надежда носи само Русия, а не някакви си там „господа, които залагат капани на бедните нещастни българи.“
- Така Апостола остава обречен на смърт.

Найден Геров – руски вицеконсул в Пловдив

Шесто тайнство – погребението

- След залавянето в Къкринското ханче Левски е откаран на разпит в Търново. След това в покрита каруца и засилен конвой бива откаран в София на 30 декември 1872 г. Подробности за следствието е оставила знатната софиянка Йорданка Филаретова.
- Васил Левски е осъден на смърт като разбойник и обесен призори на 18 февруари 1873 г. Заровен е в гробището за престъпници. Според народната памет родолюбиви българи препогребват тялото му в олтара на църквата „Св. Петка Самарджийска“. През 1956 г. археологически разкопки намират там мистериозен скелет. Лесно е било да се установи дали на Левски по сведенията на предателя Иван Фурнаджиев за оня зъб, който се показвал малко навън.
- Археологът Стамен Михайлов извършва поредното предателство в българската история. Отрича останките да са на Апостола и ги хвърля на боклука. С този решителен жест затваря устите на опонентите си.

Шеста тайнство – погребенията

- След залавянето в Къкринското ханче Левски е откаран на разпит в Търново. След това в покрита каруца и засилен конвой бива откаран в София на 30 декември 1872 г. Подробности за следствието е оставила знатната софиянка Йорданка Филаретова.
- Васил Левски е осъден на смърт като разбойник и обесен призори на 18 февруари 1873 г. Заровен е в гробището за престъпници. Според народната памет родолюбиви българи препогребват тялото му в олтара на църквата „Св. Петка Самарджийска“. През 1956 г. археологически разкопки намират там мистериозен скелет. Лесно е било да се установи дали на Левски по сведенията на предателя Иван Фурнаджиев за оня зъб, който се показвал малко навън.
- Археологът Стамен Михайлов извършва поредното предателство в българската история. Отрича останките да са на Апостола и ги хвърля на боклука. С този решителен жест затваря устите на опонентите си.

Шеста тайнство – погребението

църквата „Св. Петка Самарджийска“

Седмо тайнство – църквата

- Българската православна църква отказва да освети паметта на Апостола на свободата. Васил Левски е извършил убийство и няма място на небето, според нея. Цар Борис обаче, който е посякъл цялата прабългарска аристокрация по време на покръстването, е обявен за светец.
- През август 1872 г. Левски се промъква в дома на ловешкия чорбаджия Денчо Халача, за да го сплаши, тъй като той напсувал и изгонил комитетските хора, дошли да му искат пари за революцията. Вместо на него Левски попада на слугата му, който се развиква за помощ. Тогава той го пробощда с камата си, за да не ги заловят. Това убийство дълбае съвестта му до бесилото. Преди екзекуцията той се изповядва пред поп Тодор.
- Онова, което църквата отказва да направи, го е сторил Христо Ботев още през 1875 г. Върху стенен календар срещу датата 9 март, ден на св. 40 мъченици, той записва името на Васил Левски като мъченик.

Седмо тайнство - църквата

ЯНУАРИЯ.

П	20	1	* Ефтимий велики и Ефтимий послѣдни патриархъ Търновски.
---	----	---	--

ФЕВРУАРИЯ.

П.	17	1	* Теодоръ Тиронъ и памѣтъта на умрѣлите въ Деари-Бекиръ.
----	----	---	--

МАРТЪ.

Н.	9	21	÷ 40 мѣч. и ВАСИЛЪ ЛЕВ-СКИ МѢЧ.
----	---	----	---------------------------------

МАИЯ.

Н.	11	23	†) КИРИЛЪ И МЕТОДИЯ.
----	----	----	----------------------

АВГУСТЪ.

В.	5	17	† ВЕЛИКОМѢЧ. ХАДЖИ ДИМИТАРЪ АСѢНИОВЪ
----	---	----	--------------------------------------

България, за тебе те умряха

- Те имаха Кауза !
- Те имаха чест , достойнство , идеали и мечти да видят България свободна !
- Те умряха за това .
- Те бяха достойните !

България, за тебе те умираха,

една бе ти достойна зарад тях,

и те за теб достойни, майко, баба

и твоята име само кат мъртваха,

умираха без страх.

Благодарим за вниманието

Учениците от 9. з клас на 1. СУ „Петко Славейков“ и
г-жа Петя Николова и г-жа Искра Георгиева